

Czas jest tajemnicą.  
Trzeba na niego patrzeć w sposób duchowy.  
Każdą minutą i sekundą  
mamy się zbliżać do Jezusa.  
Bóg stale trzyma nas w niepewności.  
Nie objawia nam ani tajemnicy końca świata,  
ani dnia naszej śmierci.  
My mamy stale czuwać i wciąż pamiętać,  
że rozporządzamy Bożym czasem  
na pracę, cierpienie czy radość.  
Czas jest własnością Jezusa  
i dlatego musi być szlachetny, czysty, wielki.  
Spróbujmy patrzeć na czas  
jako formę naszego dojrzewania  
do Pana Boga.



Powiedzenie: „Czas to pieniądz”  
wymyślili chyba materialści,  
jak półprawdy gorsze od kłamstwa.  
Ile razy pieniądz traci swoje znaczenie,  
a czas ma zawsze wielką wartość.  
Dla chorych czas jest cierpieniem,  
dla zrozpaczonych często piekłem,  
dla zakochanych jest miłością,  
dla starszych jest smutkiem.  
Czas jest przede wszystkim nadzieją,  
ciągłą niespodzianką Bożą,  
jaka może nas spotkać.  
Czas jest nadzieją  
pokładaną w Bogu.

